

ana GLASNICA

Nova tradicija časopisa za ulično umetnost, št: XXVII

UMETNOST NA PROSTEM JE NAČIN ŽIVLJENJA

Prešernova nagrajenka in samouk

Piše: Leja Forštner



Dana Auguštin na Ani Mraz 2016 (Foto: Luka Dakskobler)

Dana Auguštin in Thierno Diallo sta umetniška ustvarjalca, ki že vrsto let sodelujeta tudi z *Gledališčem Ane Monro*. Ona je cirkuška artistka z akademsko izobrazbo, on pa glasbeni samouk. Skupaj ustvarjata zračne performanse ob spremljavi kontrabas in bas kitare in tako odkrivata nove smeri v cirkusu, glasbi ter kombinaciji obojega. Januarja 2013 sta v prostorih avtonomne *Tovarne Rog* v Ljubljani ustanovila *Rogor cirkus*, kjer vadita in kreirata ter uprizarjata nove produkcije, vodita izobraževanja in praktične delavnice o cirkusu in prirejata cirkuške festivale in koncerte. Umetnost zanj ni poklic, ampak način življenja.

Dano in Thierna sem spoznala na gostovanju festivala *Ana Desetnica* v San Sebastianu v Španiji julija 2016. Ona je lepa mlada ženska, ki je popolna ilustracija rekla "zdrav duh v zdravem telesu", in pri kateri me vedno znova očarata sproščen izraz na njenem obrazu in občutek popolnega zadovoljstva, ki veje od nje. On pa je po moji kategorizaciji tipični umetnik – nekoliko skrivnostni, na trenutke morda celo *sharp*, predvsem pa človek z močno prezenco in *vibe*-om ustvarjalnega genija, ki je tudi pri več kot 30° C vztrajal v volnenem puloverju.

Ta prispevek sem si zamislila kot nekakšno pripoved o vsakdanu njune družine, saj se zlahka zdi, da je ta precej manj "običajen" kot v večini slovenskih družin. A na vprašanja, kakšen je njihov način življenja in v čem se najbolj razlikuje od življenja (kot radi rečemo) povprečne slovenske družine, je Thierno odgovoril: »Vem, da sem drugačen, a ne maram govoriti o zasebnosti«. Tako je nastalo besedilo, ki je portret dveh umetnikov, ki živita za umetnost in od nje.

Thierno že vse življenje živi in ustvarja v Ljubljani. Kot pravi, je samouk, obvlada pa bas kitaro, kontrabas, tolkala, mandolino in še kakšen instrument. Igral je pri različnih glasbenih zasedbah (*Baltazar Big Band*, *Standart*, *Igrišče*, *Sex&Violence Orchestra/Theatre*, *Dos Lunas*) in imel nekaj samostojnih nastopov, kot avtor glasbe, aranžer in basist pa je sodeloval tudi pri skupinah *Cirkus Klautsky* in *Ego Malfunction* ter s pevcem *B-Fineom* iz Sierre Leone.

Izdal je že več glasbenih albumov samostojne in skupinske produkcije in napisal glasbo za mnoge uspešne lutkovne (*Juri Muri v Afriki*, *Zakaj?*, *Kekec na Marsu*, *Optična prevara*) ter cirkuške predstave (*WO-trilogija*, *Skrivnost*, *Somiru*, *OrOr*), soustvaril pa je tudi intermedijski projekt *Džumbus*, v katerem so združeni poezija, glasba in film. »Zelo spodbujam ustvarjalnost! Kot umetnik si prizadevam za vzajemno sodelovanje z ustvarjalci z različnih umetniških področij in iščem nove smeri s kombiniranjem različnih izraznih načinov. Trenutno kot glasbenik sodelujem pri več glasbenih (*Orkestrada*, *Chopin a la Jazz*, -o-), cirkuških (*Rogor cirkus*), lutkovnih (*Življenje na nitki*), kabaretskih in intermedijskih produkcijah, vključen pa sem tudi v nekatere projekte, ki so še v nastajanju«

Kot pravi, je na ulico zašel po naključju. »Prijatelj multiinstrumentalist je igral na ulici, pa sem se mu kdaj pridružil na tolkalih ali mandolini. Ko sem kupil kontrabas, sem začel več igrati na ulici. Spomnim se, da sem prvič nastopil s prijateljem saksofonistom na Čopovi ulici, in bilo je presenetljivo dobro. Dela na ulici sem se sicer vedno loteval bolj za vajo in zabavo, a izkazalo se je, da si lahko v sezonskih obdobjih, ko nimam veliko drugega dela, tudi



Thierno Diallo in njegov sin na poti v San Sebastian (Foto: Arhiv GAM)

na tak način pokriva stroške«.

V zadnjih letih je na ulici najpogosteje z Dano, ki se je rodila in odrasla v Reki na Hrvaškem, od koder pa je že pri 15 letih kot študentka mednarodne šole *United World College* odpotovala na Norveško, kjer je v naravi odkrila svojo ljubezen do plezanja. Po opravljeni maturi se je vpisala na *Akademijo za likovno umetnost* v Ljubljani, ob študiju kiparstva pa se je aktivno posvečala tudi plezanju in jogi, s katero se ukvarja tako rekoč od otroštva. Možnost, da ljubezen do gibanja združi s svojimi umetniškimi interesi je odkrila v zračnih tehnikah, ki so jo tako prevzele in osvojile, da jih je raziskovala celo v diplomski nalogi *Modalitete gibanja v kiparskem prostoru*, v okviru katere je ustvarila tudi prvo avtorsko predstavo in v njej tudi nastopila ter izdelala scenografijo zanjo. Leta 2005 je bila ta predstava nagrajena s študentsko Prešernovo nagrado, širše občinstvo pa si jo je tisto poletje lahko ogledalo na *Ani Desetnici*.

Zračnih tehnik takrat niso spoznavali prek spletnih videov, ki so umetniškimi ustvarjalcem na voljo danes, ampak jih je v času, ko je bila ta dejavnost v Sloveniji še popolnoma neznana, Dana odkrivala sama, in to v najrazličnejših okoljih in pogojih. Želja po pridobivanju novih znanj in izkušenj jo je vodila na francosko cirkuško akademijo *Centre National des Arts du Cirque*, in kot pravi, je tam izjemno uživala. »Prvič sem lahko trenirala v vrhunskih pogojih pod vodstvom profesionalnih in vrhunskih učiteljev, ki so bili odprti do eksperimentiranja in novih idej in so bili obenem (finančno) zmožni te tudi realizirati. Izkoristila sem vse priložnosti, ki mi jih je ponujal ta študij, in navezala mnogo stikov s koreografi in z umetniki, s katerimi sem nato potovala in

ŠUGLA SPOROČA



Piše: Sara Šabec, pedagoška vodja kulturno-umetniških projektov v Gledališču Ane Monro

Z marcem se na ŠUGLI, šoli urbanega gledališča *Ana Monro*, začne zadnja stopnja izobraževanja in usposabljanja za 6. generacijo udeležencev, v okviru katere bodo ti presegli običajno izvajalsko prakso in postali celoviti gledališki avtorji. V naslednjih mesecih bodo šuglarji pod mentorstvom umetnice in plesalke Erin Bell (ZDA) in pedagoškim vodstvom filozofinje, profesorice pedagogike in umetnice Sare Šabec namreč intenzivno pripravljali avtorsko produkcijo predstave, ki bo v

začetku julija premierno uprizorjena na jubilejni 20. *Ani Desetnici* v Ljubljani. Z lastno umetniško izraznostjo bodo aktivno usmerjali celoten proces, saj bodo zasnovali osnovno idejo oziroma vsebino predstave, izbrali uprizoritvene postopke, jo režirali in nastopili v njej.

Šuglarji 6. generacije so se javnosti prvič predstavili na *Ani Desetnici* 2016, in sicer v predstavi *Otok*, ki zdaj že skoraj leto dni uspešno gostuje na različnih dogodkih po vsej Sloveniji. Vključili smo jo tudi v naš najnovejši umetniški vzgojno-izobraževalni projekt za osnovne in srednje šole *Kulturni dan po meri*, v okviru katerega učenci in dijaki spoznavajo ulično gledališče, šuglarji pa pridobivajo pedagoška znanja in mentorske izkušnje. Projekt bo strokovni javnosti 30. marca predstavljen na *Kulturnem bazarju 2017* v Cankarjevem domu.

nastopala po vsem svetu, ter tako pridobila ogromno znanja in neprecenljivih izkušenj.«

Splet okoliščin jo je po nekaj letih pripeljal nazaj v Slovenijo, kjer pa so bili pogoji in možnosti za delo drugačni in precej težji. Toda umetniška vizija in ambicije po prenosu in širjenju pridobljenih znanj ter pridobljenih izkušenj sta jo vztrajno gnali in poganjali naprej. Poleg joge, ki jo poučuje že od študentskih let, je tako leta 2010 začela po vsej Sloveniji voditi tudi delavnice o tehnikah zračnih akrobacij, plesa na zračnih tkaninah, zračne akrobatike in zračne joge ter t. i. *floor flexibility & balance* programa.

»Moje življenje je verjetno precej drugačno od življenja povprečnega Slovenca, a uživam na svoji misiji in v odkrivanju neskončnih gibalnih, miselnih, glasbenih in drugih izraznih možnosti, ki jih ponuja umetnost. Veliko učim in veliko nastopam in v tem neskončno uživam, a v tem poslu si dobesedno "sam svoj majstor" in zato nisi le umetniški ustvarjalec in izvajalec, ampak tudi organizator, prevoznik, tehnik, menedžer, računovodja, promotor in še kaj – danes drugače ne gre! Čim več časa poskušam posvečati raziskovanju gibanja na tkaninah in materialov za tehnike na zračnih zankah (*aerial hammock*), združevanju joge in zračnega

gibanja, pa tudi vajam ravnotežja na rokah in glavi ter načinom ogrevanja, fizičnih priprav in raztezanja. Velikokrat zato rečem da grem v laboratorij, v katerem nastanejo tudi vse predstave in koreografije za različne nastope.

Dana pravi, da je v svojo umetnost vložila ogromno časa, dela, energije ter denarja in nikoli ji ni bilo žal za to. »Delala sem že v najslabših možnih pogojih, doživela že marsikaj ter se naučila živeti na čistem minimumu, a tudi v prihodnje želim stopati po tej isti – performativni in obenem vedno bolj pedagoški – poti. Zavedam se namreč pomena gibanja in razvijanja telesne kulture za zdrav psihofizični razvoj posameznika, ki je še posebej velik v današnjem odtujenem in zakrnelem času, in to sporočilo podajam naprej. To je moje delo in s tem se preživljam.«

Njen najljubši "slušatelj" je zagotovo deček Amadu. »Odkar sem mama, vsak trenutek prostega časa posvetim svojemu najljubšemu človečku, skoraj tri leta staremu sinčku, ki je pogosto z menoj tudi na vajah, kjer se z veseljem uri v gibanju, ki je ga v bistvu vsak dan opazuje v svojem okolju. In uči se zelo hitro! Na Thiernovih vajah odkriva svet glasbe, ker vse pogosteje potuje z nama, pa spoznava tudi mnoge druge umetniške zvrsti in umetnike, in zelo očitno uživa v tem.«

Nove zgodbe preberite v naslednji ANI GLASNICI!

PRIHAJA 20. ANA DESETNICA
Ljubljana, 5. – 8. julij 2017

Program kmalu na www.anamonro.si in www.facebook.com/anamonro

GLEDALIŠČE ANE MONRO

Informacije o dejavnostih in aktualnih dogodkih GAM lahko najdete na spletni strani www.anamonro.si

in na www.facebook.com/ana.monro.